



**Όταν ακούς «δημόσια τάξη»  
και «καταπολέμηση της βίας»  
να περιμένεις περισσότερους μπάτσους,  
καταστολή και κρατική βία**

**✘ Για τα γεγονότα στον Ρέντη στις 7/12/23**

---

«Εάν η κατάσταση έκτακτης ανάγκης είναι η στιγμιαία άρση του νόμου, που στόχο της έχει να αποκαταστήσει, με τα κατ' εξοχήν αυθαίρετα και δολοφονικά μέτρα, τις προϋποθέσεις για την κυριαρχία του νόμου, τότε η αστυνομία είναι το απομεινάρι της κατάστασης έκτακτης ανάγκης όταν οι προϋποθέσεις αυτές έχουν πλέον αποκατασταθεί. Στην καθημερινή της λειτουργία, η αστυνομία είναι εκείνο το οποίο παραμένει από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης και σε κανονικές συνθήκες. Εξ ου και ο απόκρυφος τρόπος λειτουργίας της. Πάντοτε κρυμμένος, ο αστυνομικός ουρλιάζει στον προσαγόμενο που προβάλλει αντίσταση: “Ο νόμος είμαι εγώ!”».<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> Αόρατη Επιτροπή, «Τώρα» εκδ. Opportuna, Πάτρα 2017



Στις 7 Δεκεμβρίου διεξήχθη στο κλειστό γήπεδο του Ρέντη «Μ. Μερκούρη» αγώνας βόλει ανδρών ανάμεσα στον Ολυμπιακό και τον Παναθηναϊκό. Κάποιες εκατοντάδες μέτρα μακριά ομάδα ατόμων επιτίθεται στις αστυνομικές δυνάμεις, που επιτηρούν τη διεξαγωγή του αγώνα, με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό μπάτσοι διμοιρίας των ΜΑΤ. Από εκείνο το σημείο και μετά αρχίζει να εφαρμόζεται μια κρατική επιχείρηση σε πολλαπλά επίπεδα: αστυνομικό, μιντιακό και θεσμικό.

Αρχικά δεκάδες διμοιρίες των ΜΑΤ αποκλείουν το κλειστό γήπεδο, όπου διεξάγεται ο αγώνας και δημιουργούν μια υγειονομική ζώνη, όπου κανείς δεν μπορεί να αποχωρήσει ή να πλησιάσει. Όσοι επιχειρούν να απομακρυνθούν δέχονται χημικά και δακρυγόνα (ακόμα και εντός του γηπέδου), με αποτέλεσμα η κατάσταση να γίνει αποπνικτική. Το παιχνίδι διακόπτεται και οι χίλιοι περίπου φίλαθλοι του Ολυμπιακού υποχρεώνονται να παραμείνουν στο εσωτερικό του γηπέδου. Στη συνέχεια, με βάση έμφυλα και ηλικιακά κριτήρια, οι θεατές διαχωρίζονται και συνεχίζουν να παραμένουν φρουρούμενοι πάνω από 400 άνδρες άνω των 15 ετών, μιας και οι γυναίκες και τα παιδιά απομακρύνονται. Οι εκατοντάδες προσαχθέντες -πλέον- φίλαθλοι οδηγούνται στις κλούβες της αστυνομίας, όπου ξυλοκοπούνται πριν μεταφερθούν στη Διεύθυνση Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη. Εκεί συνεχίζουν να βρίσκονται σε καθεστώς «νομικού κενού» (δεν τους ανακοινώνεται αν βρίσκονται σε καθεστώς σύλληψης ή προσαγωγής), μιας και τους αρνούνται την παρουσία δικηγόρου μέχρι το μεσημέρι της επόμενης μέρας, ενώ παράλληλα οι μπάτσοι τους έχουν αφαιρέσει τα κινητά και δεν τους επιτρέπουν καμία επικοινωνία. Στο μεσοδιάστημα οι απειλές και το ξύλο συνεχίζονται. Η μεγαλύτερη νομική ακροβασία από την πλευρά των αρχών, είναι η υποχρεωτική ταυτοποίηση μέσω λήψης αποτυπωμάτων αλλά και γενετικού υλικού (dna), για την κατασκευή μιας ακόμα βάσης γενετικών δεδομένων για τις αρχές, χωρίς κανείς να είναι συλληφθέντας. Η απειλή για όσους δεν δώσουν στοιχεία ήταν ότι πιθανή άρνησή τους θα λειτουργήσει επιβαρυντικά στην διαδικασία! Οι προσαχθέντες σταδιακά αφήνονται ελεύθεροι το πρωί του Σαββάτου μετά από περισσότερες από 36 ώρες. Τις επόμενες μέρες προφυλακίζεται ένας 18χρονος, ενώ ακολουθεί σωρεία αστυνομικών δημοσιευμάτων για εμπλοκή και άλλων προσώπων στα γεγονότα.

Όσα συνέβησαν εκείνες τις ημέρες με αφορμή τον τραυματισμό του μπάτσοι δεν συνιστούν αντιδημοκρατική εκτροπή. Αποτελούν την ουσία της λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού, που διευρύνει διαρκώς τις μεθοδολογίες εξαίρεσης και καταστολής. Έχει γίνει σαφές τα τελευταία χρόνια, ότι η διαρκής κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης αποτελεί τεχνολογία διακυβέρνησης για τον έλεγχο και την πειθάρχηση του πληθυσμού αλλάζοντας κάθε φορά επίκληση: στη συγκεκριμένη περίπτωση είχαμε ως κρατικό επίδικο τον τραυματισμό ενός κρατικού κατασταλτικού οργάνου και την επιχείρηση επιβολής της πολιτικής ατζέντας αντιμετώπισης της βίας. Ένα γεγονός μικρής σχετικά κοινωνικής σημασίας αναδεικνύεται σε κυρίαρχο κρισιακό επεισόδιο, όπου το κράτος έρχεται να επαναβεβαιώσει τον ρόλο του ως εγγυητής της κοινωνικής ομαλότητας και κάτοχος του

μονοπωλίου της βίας. Ταυτόχρονα, το κράτος εκπέμπει το μήνυμα ότι το ίδιο εγγυάται τη συνέχεια της παρουσίας της αστυνομίας αλλά και της διαβεβαίωσης ότι οι φρουροί του καθεστώτος (παρέχοντάς τους αμέριστη πολιτική κάλυψη) δεν είναι αναλώσιμοι, αλλά αντίθετα έχουν υπεροπλία, μέσα και σχεδιασμό επικράτησης απέναντι σε οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα<sup>2</sup>.



Αν προσπαθούσαμε να τοποθετήσουμε το συγκεκριμένο συμβάν σε ένα ευρύτερο «κάδρο», θα μπορούσαμε να αντιληφθούμε ότι πρόκειται για άλλον έναν κρίκο στην αλυσίδα πραγματικών ή κατασκευασμένων κρίσεων, όπου το κράτος έρχεται να διαχειριστεί την κάθε συνθήκη με στόχο την ισχυροποίηση των όρων επιβολής του συστήματος σε κάθε πεδίο της καθημερινής ζωής. Για άλλη μια φορά η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε είχε την καταγωγική της βάση στα «αντι»-τρομοκρατικά εγχειρίδια της εξουσίας, με διαρκή και καθημερινά «πολεμικά ανακοινωθέντα» από δημοσιογράφους και κρατικούς λειτουργούς, κορώνες αγανάκτησης για τους «χούλιγκαν-ταραξίες», εκβιαστική πρόκληση συναίσθηματος συγκίνησης/ενδιαφέροντος για τον τραυματία και διαρκή καλλιέργεια του αισθήματος ανασφάλειας και απειλής από έναν ακόμα «εξωτερικό» (προς το υγιές κοινωνικά σώμα των φιλήσυχων πολιτών<sup>3</sup>) κίνδυνο (οι προαναφερθέντες ταραξίες). Μια συνθήκη που δημιουργεί την αίσθηση της διαρκούς απειλής και της κατάστασης πολιορκίας προς το κοινωνικό σώμα. Μια συνθήκη που μπορεί να αντιμετωπίσει αποκλειστικά ο πανίσχυρος και πανταχού παρών κρατικός μηχανισμός...

Η κατασκευή, λοιπόν, από τα κρατικά επιτελεία της «κρίσης του Ρέντη», έρχεται για άλλη μια φορά να αποδείξει ότι, με βάση ένα συγκεκριμένο διακύβευμα, η κυριαρχία έχει τη δυνατότητα να συνδυάζει μορφές διακυβέρνησης, εναλλάσσοντας τη δημοκρατική διαχείριση με στοιχεία ολοκληρωτισμού. Σε αυτήν ακριβώς τη βάση έγινε ο διαχωρισμός των φιλάθλων εκείνο το βράδυ, θυμίζοντας την πολεμική διάκριση των «αμάχων» (γυναικών/παιδιών) από τους «μάχιμους» (άντρες), που βασίζεται στα πατριαρχικά πρότυπα και στη λογική της συλλογικής ευθύνης<sup>4</sup>. Αντίστοιχα, η έωλη διαδικασία ταυτοποίησης και λήψης γενετικού υλικού εν μέσω της αοριστίας του καθεστώτος προσαγωγής, δικαιολογείται με βάση την έκτακτη ανάγκη (ανεύρεσης των δραστών)<sup>5</sup>. Όλα

<sup>2</sup> Αμέσως μετά την ανακοίνωση του θανάτου του ματατζή, επιβεβαιώνεται από τον ίδιο τον πρωθυπουργό η παραπάνω εκτίμηση λέγοντας ότι «είναι ζήτημα τιμής και ιερό καθήκον το ξερίζωμα της βίας για την Πολιτεία και την κοινωνία». <https://www.kathimerini.gr/politics/562802026/mitsotakis-gia-ton-31chrono-astynomiko-zitima-timis-i-timoria-ton-dolofonon-kai-to-xerizomat-is-vias/>

<sup>3</sup> «Γνωρίζουμε και καταλαβαίνουμε απόλυτα την οργή της κοινωνίας, όλων των υγιώς σκεπτόμενων πολιτών, μπροστά σε εικόνες που δεν παραπέμπουν σε αθλητισμό». Παύλος Μαρινάκης, κυβερνητικός εκπρόσωπος 11/12/2023

<sup>4</sup> Καθ' υπέρβαση το σχήμα θυμίζει τα αντίποινα κατοχικών δυνάμεων όταν δέχονται επίθεση από αντάρτικους σχηματισμούς. Στον ελλαδικό χώρο υπάρχει η μνήμη των αντιποίνων των ναζιστικών/κατοχικών δυνάμεων με τη σύμπραξη των ντόπιων συνεργατών τους απέναντι σε ολόκληρες κοινότητες.

<sup>5</sup> «Είναι κοινοί εγκληματίες που, με την ανοχή κάποιων, απειλούν και κάποιες φορές αφαιρούν ανθρώπινες ζωές και καταστρέφουν περιουσίες. [...] Μετά τις προσαγωγές από την ΕΛΑΣ, πραγματοποιείται πλήρης εξακρίβωση στοιχείων, λήψη μαρτυρικών καταθέσεων, καθώς και λήψη δειγμάτων με σκοπό την ανίχνευση πυρίτιδας. Η ανωτέρω διαδικασία

όσα τελέστηκαν από τις αρχές εκείνο το βράδυ σίγουρα θα θυμίζουν τον τρόπο που λειτούργησε η εξουσία 30 σχεδόν χρόνια πίσω απέναντι σε ένα άλλο «επικίνδυνο και παραβατικό» κοινωνικό κομμάτι, τους καταληψίες, αναρχικούς και νεολαίους στη διάρκεια των ταραχών της κατάληψης του Πολυτεχνείου του 1995 (που περιλάμβανε απευθείας μιντιακή πρόσκληση για άρση του ασύλου, υγειονομική ζώνη γύρω από το ΕΜΠ, ξύλο και χημικά, διαχωρισμό των συλληφθέντων σε «σεσημασμένους και μη», ανήλικους και ενήλικες κτλ). Η κατασταλτική αντιμετώπιση των φιλάθλων του Ολυμπιακού στον Ρέντη, έρχεται σε συνέχεια των αδιανόητων ακροβατισμών που ακολούθησαν τις συλλήψεις και φυλακίσεις των φασιστών κροατών οπαδών της Ντιναμό Ζάγκρεμπ μετά τη σύγκρουσή τους με οπαδούς της ΑΕΚ και το θάνατο του Μ. Κατσούρη (όπου παρουσιάστηκαν ως εισβολείς, δημιουργώντας άλλη μια «κρίση διακυβέρνησης» και αντιμετωπίστηκαν ως αιχμάλωτοι πολέμου από τις ελληνικές αρχές<sup>6</sup>) αλλά και τις συλλήψεις 87 οπαδών -62 εκ των οποίων ανήλικοι- σε τοπικό ερασιτεχνικό αγώνα, ανάμεσα σε ομάδες της Ν. Ιωνίας και του Ηρακλείου με επίκληση του κινδύνου συμπλοκής (1/10/23). Όλα αυτά τα γεγονότα δεν είναι μεμονωμένες περιπτώσεις αντιδημοκρατικής εκτροπής, αλλά συνθέτουν μια νέα κανονικότητα, που θα εφαρμόζεται στην ίδια κλίμακα και ένταση σε όλους τους κοινωνικούς χώρους, όποτε εμφανίζονται σημάδια (ανα)ταραχής...



Την αστυνομική δράση που αναφέραμε, έρχεται να ακολουθήσει η ανάληψη θεσμικής πρωτοβουλίας από την πλευρά του κράτους, αυστηροποιώντας εκ νέου το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο. Δεν είναι τυχαίο ότι, μετά το συμβάν στον Ρέντη, ακολούθησε η κυβερνητική επιλογή κλεισίματος των ποδοσφαιρικών γηπέδων για δύο μήνες. Αυτή η απόφαση δεν μπορεί παρά να φέρνει στο μυαλό τις κρατικές επιλογές των λок-ντάουν και του κλεισίματος κοινωνικών δραστηριοτήτων την περίοδο της «αντιμετώπισης της covid-19», όταν μια δραστηριότητα θεωρούνταν «μολυσματική» ή «εστία μετάδοσης του ιού» από τα κρατικά διευθυντήρια. Οι παραβατικές απειλές ακολουθούν παρόμοια αντιμετώπιση με τις υγειονομικές. Ή το αντίθετο άραγε;

Αυτή η αυστηροποίηση του θεσμικού οπλοστασίου -στο πλαίσιο της λεγόμενης καταπολέμησης της βίας στα γήπεδα- έρχεται να προστεθεί στην επικείμενη αλλαγή επίσης προς το αυστηρότερο του ποινικού κώδικα και κώδικα ποινικής δικονομίας<sup>7</sup> με αύξηση των

---

τελεί υπό την εποπτεία εισαγγελικών Αρχών, η οποία θα ολοκληρωθεί μέσα στο επόμενο διάστημα, καθώς υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι ανάμεσα στους προσαγόμενους βρίσκονται οι δράστες της επίθεσης». Παύλος Μαρινάκης, κυβερνητικός εκπρόσωπος, 8/12/2023

6 Ως αναρχικοί εχθρευόμαστε τον θεσμό της δικαιοσύνης ως πυλώνα της κρατικής συγκρότησης ακόμα και αν αυτός φέρεται να «αντιμετωπίζει» τους εχθρούς της ελευθερίας, τους φασίστες. Όπως ακριβώς σταθήκαμε απέναντι στις διώξεις και το δικαστήριο της χρυσής αυγής αντιμετωπίζοντας τα φασιστοειδή στο δρόμο κάθε στιγμή, χωρίς να περιμένουμε τίποτα από το σύστημα που τα αναπαράγει, αντίστοιχα και στην περίπτωση των νεοναζί κροατών, σημειώνουμε τη νομική ακροβασία, που ουσιαστικά έρχεται να ενισχύσει τη θεωρία των «ακροκινούμενων ομάδων».

7 <https://lawnet.gr/law-news/allages-ston-poiniko-kodika-me-afxisi-poinon-kai-enallaktikous-tropous-ektisis-poinon/>

ποιών, περιορισμό της αναστολής ποινών, δυσκολότερη υφ' όρον απόλυση κατά την έκτιση ποινής, εισαγωγή εναλλακτικών μορφών έκτισης ποινής (όπως η κοινωφελής εργασία) κ.ά. Και φυσικά όλες αυτές οι θεσμικές παρεμβάσεις πραγματοποιούνται ως «ιερό καθήκον» από την πλευρά του κράτους απέναντι στην «παραβατικότητα» που τελείται πάντα εις βάρος του γενικού (υγιούς, νομοταγούς, φιλήσυχου) πληθυσμού, τόσο εντός όσο και εκτός των γηπέδων<sup>8</sup>, με ιδιαίτερη έμφαση πάντα στη νεολαία (δηλαδή στην ποινικοποίηση και καταστολή της), με σταθερά τρομορεπορτάζ γύρω από τη «νεανική εγκληματικότητα». Ειδικά στο χώρο του αθλητισμού, οι εξαγγελίες του κράτους για την «αντιμετώπιση της οπαδικής βίας»<sup>9</sup> έχουν ως αιχμές την ολοκληρωτική ψηφιακή εποπτεία και έλεγχο (με τη χρήση τεχνολογικά βελτιωμένων καμερών και την ταυτοποίηση του ηλεκτρονικού εισιτηρίου του κατόχου με το δελτίο ταυτότητας μέσω της χρήσης «έξυπνων κινητών», ακόμα μια δυστοπική «κληρονομιά» των διάφορων pass/διαβατηρίων της περιόδου covid), την νεοφιλελεύθερη «εκκαθάριση» του γηπέδου από ταραξίες και την αποκλειστική παρουσία ενός πιο πλούσιου και πειθήνιου φιλοθεάμονος κοινού και τέλος την εφαρμογή ποινών για «δημόσιες δηλώσεις ή ανακοινώσεις ικανές να υποκινήσουν πράξεις βίας ή απειλές». Εφαρμόζεται δηλαδή ακόμα πιο αυστηρά η διάταξη του προηγούμενου ποινικού κώδικα (άρθρο 184, 2019), που περιλαμβάνει φυλάκιση ή πρόστιμο για «διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων ή βιαιοπραγιών».

Είναι πολλές οι περιπτώσεις μέσα στις τελευταίες δεκαετίες, που το κράτος έχει νομοθετήσει και λειτουργήσει κατασταλτικά απέναντι στους οπαδούς, χρησιμοποιώντας το συγκεκριμένο χώρο ως δοκιμαστικό σωλήνα για ευρύτερες κατασταλτικές μεθοδεύσεις απέναντι σε άλλες κοινωνικές ομάδες, αντιστεκόμενους/-ες, απεργούς, διαδηλωτές/τριες, εξεγερμένους/-ες κτλ. Δεν είναι τυχαίο ότι απέναντι στους οπαδούς είχε εφαρμοστεί πρωτίστως το «ιδιώνυμο» (με φυλάκιση δηλαδή για παραβατικές πρακτικές στο πλαίσιο αθλητικών δραστηριοτήτων), πριν εφαρμοστούν σε διάφορες περιπτώσεις «ιδιώνυμα αδικήματα» απέναντι σε διαδηλωτές/-τριες (βλ. κουκουλονόμος). Αντιστοιχίες εντοπίζονται επίσης στην κρατική ρητορική για τους συνδέσμους οπαδών («εστίες παραβατικότητας και οργανωμένου εγκλήματος») με τα καταληψιακά εγχειρήματα («εστίες ανομίας»), όπως και στο διαχωρισμό σε ειρηνικούς φιλάθλους/καταναλωτές του αθλητικού προϊόντος ή διαδηλωτές και σε βίαιους «χουλιγκάνους» ή «μπαχαλάκηδες», οι οποίοι εμφανίζονται να παρεισφρέουν και διασαλεύουν την τάξη και την ομαλότητα. Η ιδεολογική καταστολή βηματίζει πιστά δίπλα στην άμεση κρατική βία...



8 «Η δύσκολη αλλά αυτονόητη μάχη απέναντι σε κάθε μορφής παραβατικότητα, όχι μόνο εντός, αλλά και εκτός γηπέδων, στα πανεπιστήμια, στα σχολεία, στις γειτονιές, σε κάθε γωνιά της χώρας είναι για εμάς το πιο ιερό καθήκον απέναντι στο σύνολο των πολιτών και η μεγαλύτερη ευθύνη μας για τις επόμενες γενιές». Παύλος Μαρινάκης, κυβερνητικός εκπρόσωπος, 11/12/2023

9 <https://www.kathimerini.gr/athletics/562793740/ola-ta-metra-kata-tis-athlitikis-vias-allages-se-lesches-filathlon-aystira-prostima-kai-ilektroniko-eisitirio/>

Παρά την κριτική που μπορεί να υπάρχει απέναντι στους οπαδούς, ως φορείς μιας βίας που εκτονώνεται εσώστρεφα μεταξύ τους (αντί για τα θεωρία των επισήμων, την πολιτική/οικονομική εξουσία και τις δυνάμεις καταστολής) και τίθεται επίσης σε κάποιες περιπτώσεις στην υπηρεσία των συμφερόντων των αφεντικών των ΠΑΕ, δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε το γεγονός ότι τα γήπεδα αποτελούν έναν από τους λίγους μαζικούς κοινωνικούς χώρους συνάντησης (ακόμα και αν λειτουργούν στο ασφυκτικό πλαίσιο των νόμων του θεάματος και του εμπορεύματος) και ότι η φιγούρα του οπαδού αποτελεί μέσο εγκληματοποίησης της νεολαίας και της συγκρουσιακότητάς της, όπως και εφαρμογής δογμάτων καταστολής με ευρύτερη στόχευση.

Επιστρέφοντας στο αρχικό συμβάν του τραυματισμού του μπάτσου, δεν μπορούμε παρά να υπογραμμίσουμε τον τρόπο που κινήθηκε το κράτος σε δύο παράλληλες κατευθύνσεις. Για το κατασταλτικό/επιχειρησιακό κάναμε αναφορά προηγουμένως. Η δεύτερη κατεύθυνση εμπεριέχει τον προπαγανδιστικό μηχανισμό. Αυτός δεν έρχεται απλά να αποκρύψει το πλαίσιο του τραυματισμού (ένστολη επιτήρηση και πιθανή καταστολή σε ένα αθλητικό γεγονός), αλλά ταυτόχρονα να κατασκευάσει την εικόνα «ενός εργαζόμενου νέου ανθρώπου»<sup>10</sup>, που έχει πέσει και αυτός θύμα της ανεξέλεγκτης οπαδικής βίας. Στο σημείο αυτό εντοπίζονται αντιστοιχίες με τον τρόπο που παρουσιάστηκε μιντιακά πριν 3 χρόνια ο τραυματισμός του μπάτσου της δολοφονικής ομάδας Δράση (Δέλτα) κατά τη διάρκεια των εξεγερτικών γεγονότων της Ν. Σμύρνης (στις 9/3/21) και της στοχοποίησης και τότε οπαδικών κομματιών, παρά το ότι τα δύο γεγονότα (αυτό του Ρέντη και αυτό της Ν. Σμύρνης) διεξήχθησαν σε διαφορετικό πλαίσιο. Τέτοιου είδους διαδικασίες προλειαίνουν το έδαφος για ευρύτερη κοινωνική αποδοχή των κάθε φορά επόμενων κατασταλτικών πρακτικών, μιας και παρουσιάζονται ως αναγκαίες για να διατηρήσουν την «κοινωνική ειρήνη».



Το ζήτημα της οπαδικής βίας και του χουλιγκανισμού εντάσσεται σε ένα ευρύτερο επικοινωνιακό μοτίβο, που επικεντρώνει στην «ανεξέλεγκτη βία των ανήλικων συμμοριών», μέσω διαδοχικών ρεπορτάζ και δημοσιευμάτων. Ένα μοτίβο, στο οποίο εξίσου περιλαμβάνονται συγκρουσιακά γεγονότα, εστίες ανομίας, αύξηση της μικροπαραβατικότητας και κάθε λογής πιθανή απειλή για την «δημόσια ασφάλεια». Παντού, όμως, μέσα σε αυτή τη ρητορική η νεολαία βρίσκεται στο επίκεντρο, μέσω της διαρκούς προβληματικοποίησής της και της ανάγκης ανάληψης πρωτοβουλιών για τη «συμμόρφωσή της» από την πλευρά των κρατικών θεσμών.

---

10 «Είναι τραγικό αυτό που συνέβη με τον αστυνομικό. Εκφράζω τη συμπαράστασή μου στην οικογένειά του, προσεύχομαι γι αυτόν. Το παιδί αυτό θα χρειαστεί ένα μικρό θαύμα για να μπορέσει να καταφέρει. Αισθάνομαι θλίψη που ένας νέος συμπολίτης μας κατά την εργασία του βρέθηκε σε αυτό το φρικτό γεγονός. Έχω εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό ότι θα λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα. Ο Μητσοτάκης είναι πολύ αποφασισμένος, η κοινωνία λέει δεν πάει άλλο», Αδωνις Γεωργιάδης, 9/12/2023

Σε ένα περιβάλλον που είναι τόσο ρευστό εξαιτίας της κοινωνικής και οικονομικής ανισότητας και εκμετάλλευσης και παρόλο που δεν φαίνεται να εκφράζεται συχνά και επίμονα η όποια κοινωνική εναντίωση, η αστυνομία δεν έχει απλά και μόνο τον παραδοσιακό της ρόλο -αυτόν του φρουρού της τάξης, διατηρώντας παράλληλα την εποπτική και ελεγκτική λειτουργία της μέσα στο κοινωνικό σώμα- αλλά καθίσταται σχεδόν καταστατικά διαχειριστής των κοινωνικών υποθέσεων παράλληλα με την εμφάνιση σε διάφορες περιπτώσεις και «έκτακτες συνθήκες» και του στρατού. Ας θυμηθούμε τις περιπτώσεις αντιμετώπισης φυσικών φαινομένων (με τις εκκενώσεις χωριών και περιοχών), την «αντιμετώπιση» καταστροφών, την «προστασία» των συνόρων. Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί η παρουσία και η λειτουργία του αστυνομικού σώματος την περίοδο του «πολέμου απέναντι στον άορατο εχθρό» της covid-19, όπου οι μπάτσοι «προάχθηκαν» σε επιτηρητές της «δημόσιας υγείας», ελεγκτές της υγειονομικής πιστοποίησης του καθένα και της καθεμίας μας και τιμωροί της κάθε πιθανής υγειονομικής απόκλισης. |

Η αστυνομία, λοιπόν, αναβαθμίζεται ως ρόλος, εξοπλίζεται, επιβραβεύεται (βλ. το περσινό επίδομα των 600 ευρώ στα σκουπίδια των σωμάτων ασφαλείας ή τις εξαγγελίες για μπόνους για παρουσία σε αθλητικά γεγονότα<sup>11</sup>) και λειτουργεί σε καθεστώς ασυλίας/ατιμωρισίας των μπάτσων ακόμα και σε περιπτώσεις εξόφθαλμων κρατικών δολοφονιών, σε περιπτώσεις βιασμών όπως στο ΑΤ Ομόνοιας, σε κυκλώματα μαστροπείας όπως οι περιπτώσεις της Ηλιούπολης και του Κολωνού, σε κυκλώματα «προστασίας», εκβιασμών και εκτελέσεων όπως η περιβόητη περίπτωση της Greek Mafia στην οποία εμπλέκονται υψηλόβαθμοι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ. Σε αυτό το πλαίσιο η αστυνομία λειτουργεί ως εγγυητής της ομαλότητας, προστάτης των κυρίαρχων προτύπων τύπου «πατρής-θρησκεία-οικογένεια» και εκτελεστικό σώμα απέναντι σε όσους θεωρείται ότι επιβουλεύονται το πρότυπο του «υγιούς Έλληνα». Παράλληλα με την αυστηροποίηση του ποινικού κώδικα και τη θωράκιση του δικαστικού/σωφρονιστικού συμπλέγματος. Καθόλου τυχαία, ο φύλακας της κοινωνικής αδικίας ακούει στο όνομα «κράτος-δικαίου».

Από αυτήν ακριβώς τη λειτουργία προκύπτουν τα διαρκή και καθόλου «μεμονωμένα περιστατικά» αστυνομικής βίας. Από την καταστολή διαδηλώσεων και κινητοποιήσεων με άφθονο ξύλο και ρίψη χημικών μέχρι την εκκένωση καταλήψεων. Από τη δημιουργία νέων αστυνομικών σωμάτων (βλ. Πανεπιστημιακή αστυνομία που σχεδιάστηκε για να εγγυηθεί την αναδιάρθρωση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για να πειθαρχήσει/καταστείλει το φοιτητικό κίνημα και δεν είναι καθόλου απίθανο να επανέλθει ενόψει της ψήφισης του νομοσχεδίου για την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, που έχει εξαγγελθεί τους προσεχείς μήνες) μέχρι τις περιπτώσεις άσκησης βίας απέναντι σε αγωνιζόμενους ανθρώπους (χαρακτηριστική περίπτωση ο βαρύτατος τραυματισμός της 16χρονης αντιφασίστριας στο Ν. Ηράκλειο) ή αποκλίνοντες των κυρίαρχων εθνικών/πατριαρχικών/κοινωνικών προτύπων. Οι δολοφονίες των τσιγγάνων Κώστα Φραγκούλη, Νίκου Σαμπάνη και Χρήστου Μιχαλόπουλου, ο ξυλοδαρμός μέχρι θανάτου του Κώστα Μανιουδάκη από τα ΤΑΕ



11 <https://www.naftemporiki.gr/society/1535606/g-oikonomoy-epidoma-se-astynomikoys-me-ypiresia-sta-gipeda/>

στην Κρήτη και του Βασίλη Μάγγου από τα ΜΑΤ στο Βόλο καθώς και η ασφυξία που προκάλεσαν οι μπάτσοι στον/στην Ζακ Κωστόπουλο/Zackie-oh (αφού είχε προηγηθεί το δολοφονικό λιντσάρισμα από τους νοικοκυραίους επιχειρηματίες Δημόπουλο και Χορταριά), επιβεβαιώνουν ακριβώς αυτή τη λειτουργία<sup>12</sup>.

Να μη δεχτούμε την προσπάθεια νομιμοποίησης και κανονικοποίησης των κατασταλτικών πρακτικών. Να αποτελέσουμε ανάχωμα στην εφαρμογή των δογμάτων του «Νόμου και της Τάξης». Να συγκρουστούμε σε κάθε πεδίο με το διαρκές καθεστώς έκτακτης ανάγκης.

## **ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ σε κάθε πεδίο της καθημερινής ζωής**

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ  
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑ**

Γενάρης 2024

#αυτονόητα: κοινωνική ειρήνη, Νόμος και Τάξη



Συνέλευση αναρχικών  
ενάντια στα αυτονόητα του κόσμου της εξουσίας

email: [against\\_obvious@espiv.net](mailto:against_obvious@espiv.net)

blog: <http://againstabvious.espivblogs.net/>

---

<sup>12</sup> Απόσπασμα από τη μπροσούρα «Οι εθνικές ιδέες γεννούν νεκροταφεία» (για τον πόλεμο στην Ουκρανία) της «Ανοιχτής αντιπολεμικής συνέλευσης αναρχικών», στην οποία συμμετέχουμε ως συνέλευση, [athens.indymedia.org/post/1624095/](http://athens.indymedia.org/post/1624095/)